

Čitanja od dana: 1Sol 4,9-11; Ps 98,1.7-9; Mt 25,14-30

NAVJEŠTAJ SVETOG EVANĐELJA

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima ovu prispodobu: »Čovjek, polazeći na put, dozva sluge i dade im svoj imetak. Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan – svakomu po njegovoj sposobnosti. I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov.«

»Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'«

»Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!' Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'«

»A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Pobjah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!' A gospodar mu reče: 'Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao! Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.'«

»Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset. Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. A beskorisnoga slugu izbacite van u tamu: ondje će biti plač i škrgut zubi.'«

PRIGODNA PROPOVIJED

Isusova priča o slugama kojima je gospodar dao talente jako nam je dobro poznata jer već smo je mnogo puta čuli i razmatrali, a tu uvijek postoji opasnost navike u kojoj čujemo samo ono već poznato, a prečujemo što nam Gospodin govori za ovaj dan, za ovaj trenutak, ovu našu situaciju u kojoj se nalazimo. Vrijedno je postaviti si to pitanje uvijek iznova pred ulomkom Svetoga pisma: *Bože, što mi želiš reći?*

U današnjem ulomku nekoliko je poticaja koji nam govore mnogo o situacijama u kojima se mi danas nalazimo. I sluge u priči morali su osjećati nervozu, neizvjesnost i nesigurnost, baš kao i mi u svom vremenu, pa i osjećaj napuštenosti jer gospodar odlazi. Otputovao je, a nakon dugo vremena vraća se tražeći račun. U toj slici trebali bi nas štrećnuti svi oni naši prigovori: *Bože, gdje si?! Zar te nije briga što se događa, zašto to dopuštaš, što sam ja skrivio, zašto se meni to događa, kako još dugo mogu to trpjeti...* Sve su to samo izlike, razmaženost u vjeri koja nam, po našim mjerilima, nije na usluzi kada i kako bismo mi to željeli. Slično se i treći sluga glasno i naširoko opravdavao, žalio i bježao od odgovornosti prebacivanjem loptice na drugoga.

S druge strane, dvojica vrijednih slugu vrlo jednostavno i kratko odgovaraju jer nemaju što skrivati, sve su njihove karte na stolu. Baš to naglašava i gospodar u svom odgovoru ističući tri životne stvarnosti: dobrotu, vjernost i malenost koje vode u radost. To je druga stvarnost Isusove prispodobe koja bi nas trebala prodrmati - gospodarev odgovor iz kojega iščitavamo što on od svojih slugu očekuje. Niti da budu uspješni tako da im se drugi dive, niti da čine čudesa jer to je Božja osobina. Bog od vjernika očekuje da bude dobar, ponizan i vjeran, što znači prirodan, normalan.

Jednu staricu koja u svojoj devedesetoj godini još ide na plac i prodaje povrće koje je uzgojila upitali su novinari nije li joj teško sve to što radi, a odgovor ih je začudio: „Ništa mi nije teško. Teške su samo grube riječi.“ Razumljivo je zašto ih je to zadivilo jer kada pitamo mnogo mlađe osobe kako im je, obasu nas riječima koje započinju onom „ma“ poštapalicom u smislu negodovanja. Sve im je teško, i ići na posao i ne ići na posao, i ići u školu i ne ići u školu, i imati djecu i nemati djecu, i voljeti i ne voljeti... Teško im je i kuhati i prati i čekati i strpjeti se i šutjeti i razgovarati i moliti...

Dragi vjernici, trebamo napokon pogledati sebi u oči i dogovoriti se sami sa sobom. Treba priznati da u životu ne cvjetaju uvijek ruže. Ima trenutaka koji su obilježeni patnjom i tugom. Ima trenutaka koji nisu fer. Ali žaliti se stalno i skrivati svoje nevaljalosti iza samoopravdavanja da je život težak, za vjernika to jednostavno nije opcija. Takvome sluzi gospodar je vrlo oštro odgovorio nazvavši ga zlim i lijenim. Kažemo da je teško živjeti u našem vremenu. Tvrđimo da je teško danas biti iskren, pravedan, da je teško održati obećanje, razumjeti blišnjega, reći mu *Oprosti* i *Hvala*. A u usporedbi s čim je to teško? Zar bi bilo lakše da nemamo kome to reći? Moramo jasno sebi priznati, nije to teško, nego je normalno. To očekuju od nas i čovjek i Bog.

Kada čujemo od njega riječi: „Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!“ Što je tu teško? Traže se samo tri stvari: biti dobar i vjeran, znači normalan. Imati pouzdanja u Boga, imati njegovu

radost, držati se čvrsto za njegovu nadu, znači biti radostan. I biti malen - ponizan, skroman i jednostavan. To znači biti Božji. Toliko smo se navikli na ustaljeni govor da je teško biti vjernik, biti kršćanin, da je težak Kristov put... ali pitajmo se iskreno, u usporedbi s čim je to teško? Moramo odbaciti takve provokacije i razbiti predrasude koje nam se podmeću, a prihvaćamo ih jer nam možda i godi skrivati se iza olakotnih i nepovoljnih okolnosti - da mi ne možemo, da smo sami i slabi, da je nepravda posvuda, da su ljudi pokvareni... To nije točno. Nepravda je samo ondje gdje smo nepravedni mi. Samoća je tamo gdje mi jedni drugima leđa okrećemo. Zlo je tamo gdje mi zabijamo nož u leđa bližnjemu. Laž je tamo gdje joj mi otvaramo vrata neiskrenim življenjem. Ako se pomirimo s tim da je teško biti dobar i vjeran, tj. normalan, hoćemo li onda prihvatiti ideju da je lako biti nenormalan, da je lako biti nevjeran i zao?

To je treća stvarnost koja nas u Isusovoj priči mora otrijezniti - prepoznavanje vlastitih postupaka u vladanju sluge koji je svoj talent sakrio. Sakrio je samoga sebe iza velike pameti koja sve zna reći, a ništa učiniti. Suvremeno društvo obiluje takvim stavovima koji vode u krize, a ne u radost. Svi o svemu i svima sve znaju i proizvoljno, kako im paše, tumače stvarnost, s drugima manipuliraju, kao da su i Bog i ljudi naivni i umno ograničeni. Uzalud čovjek glumi vjeru. Uzalud odustaje od principa misleći da će se to dobro sakriti pa neće nitko znati. Tu talenti trunu zakopani, što je najveća nesreća našega doba.

Jer talenti o kojima Isus govori nisu novac ni sposobnosti ni mogućnosti, nego ljudi. Najveći talent, najdragocjeniji Božji dar nama je drugi čovjek, čiju sreću ili umnažamo ili pokapamo. U njemu je Bog već dao odgovore i na ona pitanja s početka: *Bože gdje si kad je teško* itd. Bog je tu gdje mu otvaramo mjesto svojom vjernošću. Bog je tu gdje pazimo i poštujemo njegove darove - jedni druge. Ostavimo zato sva pametovanja, odugovlačenja i izvlačenja i preuzmimo odgovornost za ljepotu i vrijednost života, što je naša kršćanska dužnost, a ne opcija. Odlučimo se što je za naše živote normalno, a što nije. Što je vrijedno, a što nije; što je teško, a što lako; što je zlo, a što dobro. I tim odlukama budimo vjerni. Borimo se za njih. Izborimo se i u sebi i u svijetu za ono što ispovijedamo, čemu se nadamo, što nas čini dobrim ljudima - Božjim darovima za ljepotu i sreću svijeta. Zauzmimo se za svoje vrijeme. Neka nam to ne bude teško!

Danas je prva subota u mjesecu, dan molitve za duhovna zvanja. Neka nam ne bude teško reći Bogu par lijepih riječi za one koji su mu posvetili čitave svoje živote. Potrudimo se imati razumijevanja jedni za druge, imati srca za one koji su tu jer nam po njima Bog govori koliko nas ljubi. Potrudimo se da u našoj župi živi taj osjećaj zajedništva s Bogom i bližnjima. I u našim obiteljima da ne svane još jedan dan u kojem će se probuditi psovka umjesto *Dobro jutro*. Da ne odzvoni podne, a da se za naše stolove ispred bogatstva zajedništva ugura bijeda zlovolje, gundanja, nasilja... Ne dajmo da još ijedna noć pokrije prljavu laž umjesto vjernošću umivene istine i čiste savjesti. To je jedini put koji će nas približiti pravoj radosti i koji će nam dokazati da takav vjerodostojan život uopće nije težak, nego tako dobar i jednostavan, tako normalan i lijep i, nadasve, Božjom radošću blagoslovljen.

MOLITVA VJERNIKA

Draga braćo i sestre! S pouzdanjem povjerimo svoje ponizne prošnje svemogućem Bogu koji nam je u Djevici Mariji dao najsvjetliji uzor vjernosti na putu s Kristom.

1. Po zagovoru Djevice Marije, kraljice Crkve, vedrinom svoga Duha krijepi papu našega Franju, biskupa Božu i biskupa u miru Josipa, sve biskupe i svećenike, redovnike i redovnice da svojim služenjem donose radosnu vijest svim ljudima pomažući im rasti u vjeri, nadi i ljubavi, molimo te.
2. Po zagovoru Djevice moćne i milostive, sve svećeničke i redovničke pripravnike utvrđuj u mudrosti da budu otvoreni poticajima Duha Svetoga te ustrajnošću odgovore na poziv i odlučno prihvate poslanje koje si im povjerio, molimo te.
3. Po zagovoru Majke, najvjernije odvjetnice i kraljice Hrvata, naš narod oplemeni svojim mirom i obdari hrabrošću za svjedočanstvo evanđeoskih vrijednosti, da trajno raste u zajedništvu i bude svijetli ures tvojoj voljenoj Crkvi, molimo te.
4. Po zagovoru Djevice Marije, kuće zlatne i kraljice obitelji, ljepotom svoje vjernosti i bogatstvom svoje milosti pozlati sve napore naših obitelji i podržavaj žar njihove ljubavi u svim izazovima vremena, molimo te.
5. Po zagovoru Majke Marije, zdravlja bolesnih i utjehe žalosnih, sve koji trpe i kojima je križ pretežak obdari nadom i pouzdanjem u tvoju blizinu, a naše drage pokojne, osobito one za koje nema tko moliti, pozovi u radost gledanja tvoga lica, molimo te.

Milosrdni Bože, u Djevici Mariji dao si nam divan primjer radosnog služenja i besplatnosti ljubavi. Po njenu zagovoru usliši iskrene molbe svoga vjernog naroda. Po Kristu Gospodinu našem.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

IZ EVANĐELJA PO MATEJU: Obilazio je Isus sve gradove i sela učeći po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć. Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. Tada reče svojim učenicima: »Žetve je mnogo, a radnikâ malo. Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.«

Dobri Isuse, Gospodaru žetve! U radosti što svoj brižni pogled ne uskraćuješ ni nama, sabranima u ovoj crkvi, predajemo ti svoje misli i planove. U zahvalnosti što i nas, izmučene i ophrvane, bolesne i nemoćne, uvijek hoćeš poslušati, povjeravamo ti svoje čežnje i osjećaje. U sigurnost tvoga ispruženog dlana polažemo svoje duše. U mir tvoje blizine donosimo svoje nemire. Hvala ti što ih primaš i ne pitaš. Jednostavno ih primaš i dijeliš s nama blago svoje prisutnosti u Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Željeli bismo da prepoznaš s koliko ljubavi, pouzdanja i nježnosti ispunjavamo večeras tvoju želju da molimo za duhovna zvanja. Ti si tako htio. Ti koji možeš sve što god hoćeš, podupri naše prošnje. U svoj našoj slabosti, ali iskreno i čisto, donosimo ti svoje molitve. Primi ih kao što uvijek primaš sve malene koji su ti prirasli Srcu. Kao što primaš one nad čijom se skrušenošću tvoje dobro Srce uvijek sažali. Primi nas kao one kojima se raduješ jer ti do kraja vjeruju.

Vjerujemo da ćeš uslišiti i ove molbe za naše pastire: svetoga oca Franju, sve biskupe i svećenike i posvećene osobe, a posebno za mladiće i djevojke koji još razmišljaju ili su se već odvažili na hod prema svećeništvu ili redovništvu. Njima i njihovim obiteljima ti, Isuse, budi utjeha i snaga, radost i zaštita. Nama podaj ustrajnost u molitvi da im budemo dostojna podrška i uvjerljiv oslonac. Obdari svoju Crkvu čvrstinom zajedništva u borbi za sve ono što je dobro i lijepo i osposobi nas da jedni drugima budemo neoborivi stupovi ljudskosti i vjernosti.

Gospodine Isuse, hvala ti na blizini koja nas ohrabruje da se pozovemo na tvoje riječi koje su naša garancija i opravdanje. Došli smo ti sa svojim radostima i tugama, pritisnuti problemima i strepnjama. Muče nas naši grijesi i propusti, bole nas nepravde koje smo od drugih doživjeli. Molimo te daj nam snagu opraštanja i međusobnog razumijevanja kako bismo ti svoje nade pružili iz čistih srdaca. Ne gledaj naše slabosti, nego vjeru koja ti kliče hvala što želiš biti tu uz nas, što ti je stalo, što držiš do nas i povjeravaš nama da s tobom gradimo kraljevstvo mira i ljubavi. Hvala ti što nas smatraš tako važnima i vrijednima. Hvala ti što nam po onima koje si izabrao prilaziš u sakramentima, ulaziš u naše stranputice, liječiš naše rane i izvodiš nas iz tame.

Hvala ti za svećenike, redovnike i redovnice koje nam šalješ kao glasnike svoje nade u bolje i ljepše sutra. Hvala ti za njihovu posvećenost i odanost, požrtvornost i neustrašivost. Uvjeri hrabra srca tih svojih izabranika kakva je uzvišenost, ali i odgovornost u njihovu poslanju. Želio si da molimo za radnike koje si poslao „među

vukove“, ali obećao si da ih nikada nećeš ostaviti same. Ti koji si Istina u koju se uzdamo, obistini svoja obećanja!

Dobri Pastiru, ti najbolje poznaješ i razumiješ potrebe svojih nasljedovatelja. Njihovi koraci tako su slični tvojima. I onima na putu otkrivanja radosti u služenju, ali i onim bolnim, kalvarijskim.

Molimo te podari svima koji idu za tobom čvrstinu karaktera i neustrašivost pred kušnjama.

Neka im tvoje krotko i ponizno Srce bude uzor za jednostavnost i iskrenost svjedočenja, za poniznost pred hvalama i uzdignutost nad poniženjima.

Tvoje milosrđe neka ih nadahnjuje za strpljivost, vjerodostojnost i čestitost.

Tvoja vjernost neka unosi radost, vedrinu i požrtvornost u svaki njihov dan.

Posebno te molimo za sve one koji su služili u našoj župi, za one koji su nam udijelili sakramente Crkve, za one koji su nas poučavali i pomagali nam da te upoznamo i zavolimo. Sve ih čuvaj u svome Srcu i obdari ih obiljem blagoslova, u vremenu i u vječnosti.

Molimo te, dobri Isuse, po svojoj dobroti usliši naše molitve za svetost života tvojih izabranika. To te molimo po tvojoj neizmjerne ljubavi, radi svih nas, tvojih voljenih u ovoj suznoj dolini, koji trebamo uzorne svećenike, redovnike i redovnice da do nas pronose miris raja, da nas njihovi životi krijepe okusom vječnosti. Neka im srca zauvijek budu zrcalo tvoje nade, zrcalo koje će nam usmjeriti pogled prema tebi, da zajedno dođemo pred radost tvoga lica da te hvalimo i slavimo u vijeke vjekova. Amen.

MOLITVA ZA SVEĆENIKE
(sv. Male Terezije)

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, sačuvaj svoje svećenike u svome presvetom Srcu, gdje im nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljanima njihove posvećene ruke koje svakodnevno dodiruju tvoje sveto tijelo. Očuvaj čistima njihove usne koje su crvene od tvoje predragocjene Krvi. Sačuvaj čisto od svega zemaljskog njihovo srce, zapečaćeno uzvišenim znakom tvoga slavnoga svećeništva. Neka rastu u ljubavi i vjernosti prema tebi i štiti ih od zaraze ovoga svijeta. Snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, daj im snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njihov rad bogatim plodovima i podari im krunu vječnoga života. Amen.

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA
(kardinala Franje Kuharića)

Gospodine Isuse Kriste, Pastiru dobri i vječni Svećeniče! Mi te ponizno i skrušeno molimo, s tvojom Majkom te molimo, umnoži u Crkvi u Hrvata sveta duhovna zvanja. Umnoži u našem narodu prave katoličke obitelji koje će hrabro primati blagoslov djece. Svojim Svetim Duhom potiči čestite mladiće i nevine djevojke da pođu za tobom u svećeničkom i redovničkom zvanju. To te svim srcem molimo. U njima ti dolaziš. *Dođi Gospodine Isuse! Amen.*

MOLITVA ZA SVETA DUHOVNA ZVANJA

Bože Sveti! Blagoslovi našu Varaždinsku biskupiju podižući u njoj velikodušne mladiće i djevojke koji će odano služiti Crkvi i tvome narodu kao svećenici, đakoni, redovnici, redovnice i tebi posvećene osobe. Amen.

Na te nakane molimo: Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu